

ק"ח והיינו דהוי לר"ח להענין במידי דידע ב' חצרה ובהאי
 העזה וכפור לו יותר ממה שה' כופר לו בטענה הראשונה
 כגון במודה במקל"ת דלחמ"ר שה' נלחמן במיגו דהו בעי כ"ה
 נמלא בלוחה טענה וכפור לו יותר ממה שכתב בטענה הראשונה
 וגם חצרי' ידע ב' זהו זודאי מחשב להענה גדולה וליכא מיגו
 אצל בהעדר תנאי אחד כגון שהענין יותר בטענה כ"ב אך לא
 יכפור לו יותר כגון בהכנה עיני דלחמ"ר חושל מ"ש דאם חמ"ר
 שאלנו כדי דמיסין או דלחמ"ר לקחתי ממך ג"כ וצ"ל לא יטול מרא
 דעיני כלום אף דהוא מענין יותר בטענה לקחתי ממש משום
 דהאי ידע חצרי' בשקרא אמרינן מיגו או דלחמ"ר מענין בטענה
 כ"ב יותר אף דכפר לו יותר כגון גבי פקדון מודה במקל"ת מיגו
 דהי בעי חמ"ר על הכל נלחמ"ר אמרינן ג"כ מיגו משום דהעדר
 תנאי דהענה וזו שכתבו דהכחו דהתם ל"ד למידי דכפרה דלכפור
 ודאי אינו מענין במידי דידע ב' חצרי' דהיינו הטענה וכפירה
 ומירה ונכחו דהתם לא מויד דכפרה וכה"ג מענין וספיר הוי
 מיגו זו דברי מעלתו וכן הוא כונת דברי אחי שהצאתי
 בספרי :

ע"ז כ' מעלתו דהדר ב' מהאי פירושא דצדריהס דל"כ קשה
 מאי היא דהקשו לעיל מני' מהאי דכל השבועי' דקאמר
 מתוך שיכול לומר ללד"מ יכול לומר נלחמו א"ע'ג דאין זה מיגו
 טוב דהאי חשבו הענה והאי לא חשבו וכו' ולפ"ז מה שבך הלא
 לפירוש זה צדריהס אמרינן מיגו כה"ג משום דלחמ"ר לר"ח
 לכפור יותר ומ"ש ללד"מ מעטת נלחמ"ר עב"ד ומכח ק"ו זו
 רוצה מעכ"ת לכתור ג"כ פירוש הש"ך והתומים צדרי
 התום :

והנה המענין בלשון הנה' יראה דק"ו המו' אינו חלל מכיון
 דאין זה מיגו טוב א"כ מל"ל להקשות דלמא מיגו כה"ג
 ל"א וע"ז מירלו דה"כ גבי שמואל הוי מיגו טוב דג"כ הוא מליטו
 מענין למענין ופס"ה מהכי מיגו כזו א"כ ש"ש היכא משכתת וכן
 כרחה מדברי התו' ר"פ כל השבועי' דבגמ' שם אמרו ל"ש חלל
 ששכרו בעדים וכו' ופיר' ח"כ ש"ש היכא משכתת וע"ז הקשו
 בתום ד"ה מתוך הרי אף א"כ הו' כופר בכל בהאי שאמר
 נלחמ"ר הרי כבר הודה בהתה' וכו' ג"כ לר"ח שבעות מצ"מ
 ול"ל כו' דל"כ תקשו מכל מודה במקל"ת חלל ודאי לא שייך מיגו
 דאין אדם מענין לכפור הכל וכו' ולפ"ז ריב"א נוחא וכו' א"ע'ג
 דאין זה מיגו טוב דאין חלם מענין כו' מ"מ פיר' לשמואל דהית
 ל"י מיגו כה"ג עכ"ל התו' הרי אדרבה מוכח מהתו' דל"כ תקשו
 אינו כ"א מכיון דאין זה מיגו טוב מל"ל להקשות דל"כ תקשו
 מכל מ"מ א"כ דמכל מ"מ ל"ק דהתם אינו מיגו כלל דהוא
 מידי דכפירה אצל כחן לא הוי מידי דכפירה אצל ק"ו התום'
 אינו ל"א דלא הוי מיגו טוב וכו' מל"ל להקשות וע"ז תרבו דגבי
 שמואל נמי הוי מיגו טוב והוי דומה בדומה ממש ולדעתי דברי
 אחי הנחמור שצפראוס :

ועד הקו' שהקשה מכת"ה הרעה צדרי' הרשב"א ריש שנת
 שב' וז"ל דשאי' התם כיון דחצי צ"ח ליחצי' משום לעולם
 בהם תעבורו ע"כ והוא נגד סוגי' דגיטין דף ל"ח ואזני משום
 מילתא דליסורא הא אמר רב קטינא כו' ולסבירא הרשב"א הא
 התם ליכא עשה דבהם תעבורו משום ל"ד חירות שבה ע"כ
 הקושיא להיות שקושיא ענינא היא לזאת אמרתי אדרבה
 וירוח לו :

הנה צדריהס ריש פ' השותפין שגדלו דסברו חכמים דאסורין
 ליכנס לחצר וראצ"י סבר זה נכנס לתוך שלו וכו' וע"ש
 בר"ן שפי' טעמא דרבנן דכיון דל"א לומר דכל חד קנה לה
 לכולה חצר קנין הגוף לעולם דהי' לזו דהאי וכו' חלל כל
 חד מהכך שותפין יש לו בחצ"ה זה קנין הגוף דהיינו חלקו וקנין
 שעבוד בחלק חצירו שאין חלל יכול לעכב עליו מן חלקו וכו'
 דלא קני ל' גופא הלכך קאסברו רבנן דלוחו קנין שעבוד שיש
 לו על חלק חצירו קונמות מפיקע מידי שעבוד ורצ"ב סבר
 צריה ועש"ה אמרינן דכל עשה ושעה ששכנס לחצר זה דנפש'
 קא עייל וכו' וזודאי יכיל חלם לקנות חודש א' לחרוזין וחודש
 א' לשמעון וצומן כל א' וא' קני הוא לו לגמרי דהיינו נכסי לך
 ואחר"ך לפטוי יע"ש בצור"ך :

ורצ"ב להכתובו בחצי עבד דעודד את רבו יוס אחד
 ויוס א' לעצמו א"כ הוא צדריהס קנין הגוף בשעה
 שרבו עובד בו ציומא קנין הגוף הוא אללו דהתם צ"ל השולח דף
 מ"ב אמרו נגחשו שור ויוס של רבו לרבו של עצמו לעצמו חלל מעיתה
 יוס

כלל דבזולת זה אין מקום לדינא דר"ג לוחוש שמה טעני בון
 ו' ל' אצל השתא דלחמ"ר דאם קודש א"ה, זודאי בשעות
 דרבנן א"ח לקידושו אז יש מקום לדינא דר"ג דאם קודש מו'
 שעות ולמעלה א"ח לקידושו ודוק צדרי' הר"ן צ"ל כ"ש שכ' שם
 דמנפשה ימירה אשמעינן הר"א כ"ל כיון :

רק ע"ז השיב בני הצ"ח המופלא כ"ה צמר ש' ולפ"ז לעיל
 דף ז' דקאמר בגמ' כיון דליסורא דרבנן עלה כדלחמ"ר
 דמי דקאמר הר"ן צ"ב ד' א"פ"ה שפיר מייתי ראו'י דמה דליסורא
 דרבנן עלה לאו ברשותי' קאי כיון דלחמ"ר דנוקשה מ"ו שעות
 ולמעלה א"ח כו' ומה לר"ח הר"ן לומר דעיקר ראו'י הגמ' קאי
 מנוקשה חפוק ל' א"פ' אי לא חיירי ר"ג מנוקשה א"פ"ה
 מוכח מדברי ר"ג דל"ל דשעות דרבנן א"ח לקידושו כלל דל"כ
 האך קאמר המקדש מו' שעות ולמעלה א"ח כו' נחוש דילמא
 טעני בון ז' לו וצומת מ"ע על הר"ן צ"ל לכל הפירושים ויש לו
 אירכות צדריס צוה אצל כעת אין מקום להאריך :

דברי אחיך הנאמן חקי חיים אפ"ה :
 חשובה לאחי הרב הגדול מ"ה חיים אפפעהיים :

המקרה במים עלותיו, יריק רב צרכותיו, עלו ראש אחי
 ילדי, חציבו, הרב החריף הבקן, הק' המפורר, כבוד
 מ"ה חיים ש' ושלום לך :
השמחתני אחי בענתך מלוד מלוד, מתוכו ראיתי את
 שלומך ושלום ציבך וס' אלחיס יכו' עמך כל
 ימי עולם אמן :

כב: ועד פלפולך לתרץ קושייתי על הר"ן בסוגי' דר"ג
 הנה זודאי הדין עמך אשר כל מעיני הרואה
 צ"כ מ"הת יראה מהדוחק שדחק מרן הגלון בישו ק' הוא
 אך מה שנתאם לך לתרץ צדריך יותר שפוט לומר מדברי ר"ג
 גופא מוכח דאם קודש א"ה בשעה ו' דל"כ לקידושו משום
 דל"כ יומא דגם א"כ קודש משום ולמעלה דחוששין דלוחוש שמה
 שש הוי זו תוכן צדריך ואני חמ"ר דליכא למימר הכי דקשה
 וליתעמד הך שדתי קשה על ר"ג גופא דלחמ"ר המקדש מו' שעות
 ולמעלה א"פ' בחטי קודמיתא א"ח לקידושו ודקו הראשונים
 לכהו צדרי' ר"ג שפיר דלהכי לא קניט מקדש בשש ע"משה
 ובחמ"ן דלחמ"ר משום דע"כ צ"כ חוששין לקידושו ומחולקין
 רק בטעמא ומ"מ ר"ג גופא קניט חמ"ן דרבנן ולפ"ז קשה דאם
 קודש בחמ"ן דרבנן בשעות שעות ולמעלה יומא דחוששין להששא
 דר"ן דדילמא שש הוי וצ"כ א"כ א"כ יוצא אל' ודאי שש הוא
 א"כ הוא מקודשת זודאי משום דהוי תרי דרבנן א"ע"כ צ"ל
 בפשיטות כמ"ס הרמב"ם בעלממות דא"ע'ג דלחמ"ר דלא לבטל
 בחמש משום דלחמ"ר צדריהס מדרבנן א"פ"ה לא הפיקעו חכמים
 לקידושו רק א"כ קודש אחר שש אצל שש חוששין לקידושו
 ודאי קידושו דמשום גזירה דידעו עשאוהו שכלו ע"ש כ"כ צ"ל
 לדעת הר"ן דדוקא בשעות דידעו עשאוהו כשלו וחוששין לקידושו
 משום גזירה דידעו דילמא טעני אצל בשעות דלחמ"ר לא גזרו
 וחששו כלל לטעות וא"כ תו ל"ק על ר"ג ועיין הטיב :

דברי אחיך הנאמן בער אפפעהיימער :
 חשובה מהרב הגאון האמיתי מ"ה ארי' לייב הכהן בע"הה
 ס' קצות החושן וש"ש :

השוכן שמי רומה, ייטיב גמר החתימה, להגם צדה העומה,
 ה"ה הרב המופלא, עושה פלא, החכם השלם, מגזע ארזאים
 והרשעים, כבוד מ"ה צמר אפפעהיימער ג"ו :

בג: גי"ה בא אליו ציוס ד' ג' תשרי, אגרת אדרת, מגילה
 עפה, וכמיה אל פנים, אך זמן תורה לחוד וזמן
 תפילה לחוד, הגם לעת כואת בתוך עמי אנכי טרוד ציטרדא
 דהג, אך פניתי ודעה דילמא טעני אצל בשעות דלחמ"ר, וזה חללי :

הנה בחום פ' הגזול דף ק"ז ע"א ד"ה ע"פ בתר דהציאו
 שעת ריב"א כהבו והאי דח"ה גבי בני עזי דלחלו
 חושל"א כו' א"ע'ג כו' לא דמי דכפירה וכו' וצדריהס סמומים
 מלוד וכבר נתחבטו צדריהס כל גדולה החתומים ועיין צ"ל
 בח"מ ס' פ"ב בכללי מיגו ובתומים ויחמ"ר מעלתו שכיון לפירוש
 צדריהס עם אחי הרב החריף מ"ה יהודה שהצאתי בספרי